

*Становище на Артьом Панов, магистър по Право, Пловдивски
Университет “Паисий Хилендарски”.*

Съгласно българското законодателство, бежанците са лица, граждани на трети държави, лица без гражданство. Те се страхуват от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото си мнение и/или убеждение, и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава, или да се завърне в нея, в тези случаи се предоставя на чужденеца статут на бежанец.

Временна закрила се предоставя, в случай на масово навлизане на чужденци, които са принудени да напуснат държавата си по произход, поради въоръжен конфликт, гражданска война, чужда агресия, нарушаване на човешките права или насилие в големи размери на територията на съответната държава или в отделен район от нея, и по тези причини не могат да се завърнат там, са хора, които въпреки волята си, трябва да напуснат домовете си или дори родината поради война, насилствени действия или по други причини, за да търсят подкрепа и “твърдо рамо” някъде зад границата. Причината, налагаща този изход е да спасят живота и здравето си. Точно по тази причина е необходимо да им съдействаме и ги подпомагаме в този тежък за тях час. Ето защо трябва да сме толерантни и да ги подкрепим. Обаче, за да не възникнат проблеми и неудобства по време на така наречените “вълни от имигранти” е необходимо да сме подготвени към това. Първото, което е необходимо да се направи, да се осигури на хората, които идват при нас за помощ, храна, подслон и работа. За да се осъществи това решение е необходимо да се развие производството, да се отворят нови линии на производство на различна стока. Защото капацитета на държавата ни е доста по-голям, обаче се ползва само една част от него. При така динамично развиващ се пазар в световен мащаб някои държави произвеждат и експортират огромен брой артикули и като количествен израз, се задава въпрос: ”Защо ние да импортираме, когато можем да го произведем и с това да осигурим работни места на себе си?”. С разширяването и възстановяването на промишлеността ще се осигури една стабилна заетост не само за бежанците, но и за българските граждани, което ще повиши нивото на заетостта, а съответно и нивото на стабилността на хората. Ако приемем, че първото решение е осъществено, втория проблем с ксенофобията отпада, т.е. никой няма да се чувства оцетен, и всеки ще си има своя стабилен дял.

От друга страна много от нещата зависят от приемащите хора, дали те проявяват толерантност по отношение на тези, които са в капана на съдбата. Известно е, че медиите и начина, по който се подава информацията оказват голямо влияние върху съзнанието на човека, точно по тази причина е необходимо да се агитират хората чрез средствата за масова информация към благоразумност, толерантност и съчувствие.

- След осъществяване на тези действия е целесъобразно, да се разширят и увеличат броя на мобилните благотворителни центрове на територията на страната, за да може всеки, който пожелае да подкрепи тези хора, да го стори, въпреки, че не би имал физическа възможност да достави помощта си до стационарните места.
- Организиране на групи хора, студенти местни или чужденци, доброволци, които владеят съответния език или поне език от същата група, за да може:
 1. Да се осигури на имигрантите по начало най-необходимите битовите неща, храна, легла и т.н.
 2. По най-бързия начин да им се помогне да овладеят българския език, поне на първоначално ниво, за да имат възможност да осъществяват контакти с местното население.
 3. Да могат да попълват бланки и разбират съдържанието им, да могат да се представят без специализирана помощ на преводач за издаване от българските имиграционни служби съответни документи.
- Организиране на екипи за събиране на помощи.

Като цяло, за да се изключи някакъв проблем в една общност е необходимо той да се изкоренява на територията на цялата Европейска или Световна общност. Обаче въпросът е, дали е възможно тези цели да се постигнат от Република България или е необходимо да се координира цялата работа на по-високо ниво. Целите поставени в първата част на настоящото изложение са напълно постижими от Република България, като съвременно развиваща се държава. С координиран на европейско ниво подход, целените последици ще бъдат постигнати по-рано във времето, но при липса на такъв, страната ни напълно може да се справи сама с тази задача. За това е необходимо привличане на нови и запазване на старите инвеститори , както и подпомагане за развитието на националния бизнес.

Бежанците и вътрешно разселените лица, след 2015г. според подписания регламент ще могат спокойно да се спират и търсят закрила, в

която и да е държава от Европейски Съюз, защото това разделение на стандарти на приемане на бежанци ще се уеднакви. По тази причина многократно ще се съкратят случаите на получаване от нашата държава на документи и веднага след това я напускат, за да търсят по-високо ниво на живот, защото в момента ние се явяваме като “съединител” между много бедни и богати държави.

В заключение мога да кажа, че за да се повиши нивото на качеството на приемане на бежанци, е необходимо да се поправят възникналите проблеми в нашето общество, за да няма агресия от страната на гражданите към бежанците. Организиране на доброволчески групи лица за цел събиране на материални помощи във вид парични средства, храна, дрехи и др. За да постигне България тази цел, е необходима целенасочена политика на национално ниво.